

## ماکرونویسی در SAS

### جلسه اول

ماکرو ابزاری برای جایگزینی متن است که این متن می‌تواند یک مقدار ساده یا دستورات پیچیده SAS باشد. در واقع ماکرو برنامه‌ای است که برنامه تولید می‌کند. تعبیر زیبایی برای ماکرو هست که می‌گوید فرض کنید یک کار تکراری را نمی‌خواهید خودتان انجام بدهید و یک بار می‌نویسید و به دستیار خود می‌گویید بارها تکرار کند. این دستیار که هرگز اشتباه نمی‌کند همان قابلیت ماکرویی SAS است.

دو تا جز کلی در ماکرو وجود دارد: ۱. متغیر ماکرویی ۲. برنامه ماکرویی

۱. **متغیر ماکرویی:** با استفاده از دستور %let می‌توان یک متغیر ماکرویی تعریف و مقداری را به آن منتسب کرد. هر جا به مقدار این متغیر ماکرویی نیاز داشتیم کافی است یک علامت & را به ابتدای نام متغیر ماکرویی اضافه کرد.

۲. **برنامه ماکرویی:** مجموعه‌ای از دستورات و عبارت ماکرویی است که می‌تواند شامل یک متن معمولی یا مجموعه‌ای از دستورات پیچیده‌ی SAS باشد.

شکل کلی یک برنامه ماکرویی به صورت زیر است:

%; (فهرست پارامترها (اختیاری است)) نام\_برنامه\_ماکرویی %macro

عبارت‌های ماکرویی

%mend;

برای فراخوانی یک برنامه ماکرویی کافی است به صورت زیر نوشته شود:

(فهرست پارامترها ) نام\_برنامه\_ماکرویی %

**مثال:** فرض کنید مثلاً یک مجموعه داریم (HEIS) که در آن داده‌های ۳۱ استان موجود است. می‌خواهیم داده‌های هر استان را در شیت جداگانه در یک فایل اکسل ذخیره کنیم. چه کنیم؟

**راه حل اول** که به ذهنم می‌رسد این هست که ۳۱ بار برنامه‌ای بنویسم که از مجموعه داده‌ی اصلی، یکی یکی استان‌ها را جدا کرده و یکی یکی export کند. یعنی باید هر برنامه رو کپی کنم و ۴ بار عدد استان رو عوض کنم:

```
/* 00 */
data HEIS_00;
SET HEIS;
WHERE OSTAN='00';
RUN;
PROC EXPORT DATA= WORK.Heis_00
             OUTFILE= "Desktop\OSTAN\OSTAN.xls"
             DBMS=EXCEL REPLACE;
             SHEET="OST_00";
RUN;

/* 01 */
data HEIS_01;
SET HEIS;
WHERE OSTAN='01';
RUN;
PROC EXPORT DATA= WORK.Heis_00
             OUTFILE= "Desktop\OSTAN\0 STAN.xls"
             DBMS=EXCEL REPLACE;
             SHEET="OST_01";
RUN;

...

/* 30 */
data HEIS_30;
SET HEIS;
WHERE OSTAN='30';
RUN;
PROC EXPORT DATA= WORK.Heis_30
             OUTFILE= "Desktop\OSTAN\OSTAN.xls"
             DBMS=EXCEL REPLACE;
             SHEET="OST_30";
RUN;
```

**راه حل دوم:** با استفاده از یک متغیر ماکرویی، زحمت ۴ بار تغییر کد استان را به یکبار تغییر کاهش می‌دهیم. طبق تعریف متغیر ماکرویی، می‌نویسیم:

```
%LET ost = 00;  
  
data HEIS_&ost;  
    SET HEIS;  
    WHERE OSTAN="&ost";  
RUN;  
PROC EXPORT DATA= WORK.Heis_&ost  
    OUTFILE= "Desktop\OSTAN\OSTAN.xls"  
    DBMS=EXCEL REPLACE;  
    SHEET="OST_&ost";  
RUN;
```

برای استان ۰۱ کافی است در خط اول ۰۰ را به ۰۱ تغییر داده و برنامه را اجرا کنیم.

**یک نکته مهم:**

هر گاه نیاز بود که از مقدار یک متغیر ماکرویی داخل علامت نقل قول استفاده کنید باید از علامت نقل قول دوتایی ("" ) استفاده کنید:

```
WHERE OSTAN='00' → WHERE OSTAN="&ost"
```

راه حل سوم: یک برنامه ماکرویی به صورت یک پارامتر برای استان نوشته و فراخوانی آن را برای ۳۱ بار تکرار می‌کنیم:

```
%MACRO export(ost);  
    DATA HEIS_&ost;  
        SET HEIS;  
        WHERE OSTAN="&ost";  
    RUN;  
    PROC EXPORT DATA= HEIS_&ost  
        OUTFILE= "Desktop\OSTAN\OSTAN.xls"  
        DBMS=EXCEL REPLACE;  
        SHEET="OST_&ost";  
    RUN;  
%MEND export;  
  
%export(00)  
%export(01)  
...  
%export(30)
```

در حال حاضر، راه حل سوم از بقیه بهتر است اما حتما راه‌حل‌های بهتر دیگری هم هست.

این جلسه، صرفاً برای معرفی ماکرو، متغیر و برنامه ماکرویی است. خیلی حالت‌ها و سوال‌های مختلف پیش می‌آید که باید بیشتر در مورد آن‌ها بحث شود که در ادامه یک به یک در مورد آن‌ها کار خواهیم کرد.

در پناه خدای مهربان

## جلسه دوم

### تمرین برای ماکرونویسی در SAS

اگر بخواهیم اصول کلی ماکرونویسی رو به زبان خودمانی و ساده بنویسم باید ابتدا جایی از برنامه که مدام در حال تکرار شدن است را پیدا کنم برای آن متغیر یا برنامه‌ی ماکرویی تعریف کنم. مثلاً در مثال جلسه اول، داشتیم

```
data HEIS_00;
SET HEIS;
WHERE OSTAN='00';
RUN;
PROC EXPORT DATA= WORK.Heis_00
OUTFILE= "Desktop\OSTAN\OSTAN.xls"
DBMS=EXCEL REPLACE;
SHEET="OST_00";
RUN;
```

یعنی چیزی که باید عوض شود کد استان است که در برنامه بالا ۰۰ است و ما می‌خواهیم کدهایی از ۰۰ تا ۳۰ را به ترتیب بگیرد. پس دقیقاً جاهایی که پررنگ شده که باید تغییر کند را پاک کرده و به جاش یک متغیر ماکرویی می‌نویسیم که می‌دانیم متغیر ماکرویی باید با & نوشته شود. پس می‌نویسیم:

```
DATA HEIS_&ost;
SET HEIS;
WHERE OSTAN="&ost";
RUN;
PROC EXPORT DATA= HEIS_&ost
OUTFILE= "Desktop\OSTAN\OSTAN.xls"
DBMS=EXCEL REPLACE;
SHEET="OST_&ost";
RUN;
```

حالا باید متغیر ماکرویی رو به عنوان ورودی برنامه ماکرویی معرفی کنم. پس برنامه بالا را داخل یک برنامه ماکرویی می‌نویسم. اسم برنامه ماکرویی را export می‌گذارم. پس می‌نویسیم:

```
%MACRO export(ost);
DATA HEIS_&ost;
SET HEIS;
WHERE OSTAN="&ost";
RUN;
PROC EXPORT DATA= HEIS_&ost
```

```

OUTFILE= "Desktop\OSTAN\OSTAN.xls"
DBMS=EXCEL REPLACE;
SHEET="OST_&ost";
RUN;
%MEND export;

```

برای فراخوانی برنامه هم که باید به شکل زیر عمل کرد:

**%export(00)**

یادمان باشد که فراخوانی برنامه‌ی ماکرویی نیاز به ; ندارد.

## تمرین

فرض کنید یک فایل با فرمت mdb (Access) داریم که شامل ۴ جدول است. متغیرهای موجود در هر جدول به صورت زیر است:

| نام جدول     | متغیرهای موجود                          |
|--------------|-----------------------------------------|
| جدول ۱ (RP1) | Address,col01,col02,col03               |
| جدول ۲ (RP2) | PK,code,desc,col01                      |
| جدول ۳ (RP3) | Adr,dycol01,dycol02,                    |
| جدول ۴ (RP4) | Address34,radifno,formno,age,ms,job,edu |

فایل معرفی شده را در SAS خوانده و برای بندهای زیر برنامه ماکرویی بنویسید.

۱. متغیر اول در همه جداول، متغیر کلیدی است. دو رقم اول آن برابر با کد استان است. برای هر مجموعه داده کد استان را

جدا کرده و به عنوان یک متغیر جدا در مجموعه داده‌های موجود ثبت کنید.

۲. متغیر اول همه مجموعه داده‌ها به نام address تغییر دهید.

۳. متغیرهای col01 و dycol01 کاراکتری به طول ۱۲ هستند به متغیرهای عددی تبدیل شوند.

۴. جدول فراوانی برای متغیرهای formno,age,ms,job,edu را به صورت جداگانه برای هر متغیر را به دست آورید و

در یک مجموعه داده‌ی جدید ذخیره کنید.

کاملاً مشخص است که این تمرین‌ها برای یک فرد مبتدی است اما برای این‌که مفهوم ماکرو کاملاً مشخص شود لازم است این تمرین‌ها را با ماکرو بنویسیم تا اشکال کارمان معلوم شود.

## جلسه سوم

### عبارت شرطی در ماکرونویسی

همان‌طور که می‌دانید برای اجرای شرطی یک دستور یا مجموعه‌ای از دستورات در محیط SAS از شکل عمومی زیر استفاده می‌کنیم:

```
IF ۱ THEN عبارت شرطی ۱  
ELSE IF ۲ THEN عبارت شرطی ۲  
...  
ELSE دستور آخر
```

اما حال فرض کنید بخواهیم در محیط ماکرو یک عبارت شرطی بنویسیم. از شکل کلی زیر استفاده می‌کنیم:

```
%IF ۱ THEN دستور ۱  
%ELSE %IF ۲ THEN دستور ۲  
...  
%ELSE دستور آخر
```

مثال ۱: فرض کنید یک متغیر ماکرویی به نام OST داریم که از ۰ تا ۳۰ را شامل می‌شود. ما می‌خواهیم برای مقادیر کوچکتر از ۱۰ قبل از مقدار آن یک صفر اضافه کند و حاصل را در متغیر جدیدی به نام OSTAN ذخیره کند.

```
%IF &OST<10 %THEN %LET OSTAN=0&OST;  
%ELSE %LET OSTAN=&OST;
```



## جلسه چهارم

### حلقه‌های تکرار

در محیط SAS هر گاه بخواهیم کاری را تکرار کنیم از حلقه‌های تکرار DO، DO WHILE و DO UNTIL استفاده می‌کنیم. معادل این دستورها در محیط ماکرونویسی %DO، %DO %WHILE و %DO %UNTIL است.

شکل کلی %DO به صورت زیر است:

مقدار پایانی %TO مقدار آغازین=متغیر نشانگر %DO

مجموعه‌ی دستورها

%END;

متغیر نشانگر که در اینجا تعریف می‌شود خود یک متغیر ماکرویی است.

**مثال:** در جلسه اول، برنامه‌ای ماکرویی به صورت زیر را برای ۳۱ استان تکرار کردیم.

```
%MACRO export(ost);  
    DATA HEIS_&ost;  
        SET HEIS;  
        WHERE OSTAN="&ost";  
    RUN;  
    PROC EXPORT DATA= HEIS_&ost  
        OUTFILE= "Desktop\OSTAN\OSTAN.xls"  
        DBMS=EXCEL REPLACE;  
        SHEET="OST_&ost";  
    RUN;  
%MEND export;  
  
%export(00)  
%export(01)  
...  
%export(30)
```

حال اگر بخواهیم این تکرار را با استفاده از حلقه انجام دهیم می توان نوشت:

```
%MACRO export;
  %DO i=0 %TO 30;
    %IF &i<10 %THEN %LET OST=0&i;
    %ELSE %LET OST=&i;

    DATA HEIS_&ost;
      SET HEIS;
      WHERE OSTAN="&ost";
    RUN;
    PROC EXPORT DATA= HEIS_&ost
      OUTFILE= "Desktop\OSTAN\OSTAN.xls"
      DBMS=EXCEL REPLACE;
      SHEET="OST_&ost";
    RUN;
  %END;
%MEND export;
```

توضیح برنامه: نوشتن عبارت شرطی برای این است که کد استان ها از ۰۰ شروع می شود نه صفر. بنا بر این لازم است در حین نوشتن حلقه، این تبدیل از ۰ به ۰۰، از ۱ به ۰۱ و ... انجام شود. وگرنه برای استان های ۰۰ تا ۰۹ یک sheet خالی ایجاد می شد.

در پناه خدای مهربان

## جلسه پنجم

### چند نکته باریک‌تر از مو در SAS

۱. نکته‌ی **نقطه**: نقطه یا . در ماکرونویسی برای مشخص کردن پایان نام متغیر استفاده می‌شود. لذا هر جا لازم بود از . استفاده کنیم و قبل از . نام متغیر ماکرویی وجود داشت باید از .. استفاده کنیم. به عنوان مثال فرض کنید نام فایل‌های ورودی ما ost00.xls تا ost30.xls باشد و برای مشخص کردن کد استان متغیر ماکرویی به نام **ostan** تعریف کرده‌ایم. حال برای مشخص کردن نام فایل باید از الگوی **&ostan..xls** استفاده کنیم. یعنی اگر می‌نوشتیم **&ostan.xls** پردازشگر ماکرویی این عبارت را به شکل 00xls تا 30xls تفسیر می‌کرد و چون چنین نام فایلی وجود ندارد خطا می‌گرفت.

برای درک بهتر نکته‌های بعدی به مثال زیر توجه کنید:

مثال خیلی خیلی قشنگ: می‌خواهیم فایل‌هایی را بخوانیم که شامل دو نوع تکرار در نام آن‌ها هستیم. به عنوان مثال نام فایل به صورت data001.dbf, data002.dbf, data011.dbf و ... است. یعنی علاوه بر این که در نام فایل کد استان وجود دارد برای هر استان کد شهری/روستایی نیز (۱: شهری و ۲: روستایی) نیز وجود دارد. در این حالت از دو حلقه تو در تو برای خواندن داده‌ها استفاده می‌کنیم:

```
%MACRO import;
    %DO i=0 %TO 30;
        %IF &i<10 %THEN %LET OST=0&i;
        %ELSE %LET OST=&i;
        %DO j=1 %TO 2;
            PROC IMPORT OUT= data&ost&j
                DATAFILE= "Desktop\data&ost&j..DBF"
                DBMS=DBF REPLACE;
                GETDELETED=NO;
            RUN;
        %END;
    %END;
%MEND;

%import
```

در این برنامه، متغیر  $\alpha$  برای مشخص شدن استان و متغیر  $z$  برای مشخص شدن شهری/روستایی به کار رفته است. ببینید اگر نمی‌خواستیم از ماکرو استفاده کنیم باید یک برنامه `import` را ۶۲ بار تکرار می‌کردیم.

**نکته‌ی برنامه‌ی تولید شده:** برای این که برنامه تولید شده توسط ماکرو را ببینید دستورات زیر به ابتدای برنامه‌ی ماکرویی خود اضافه کرده و اجرا کنید:

```
filename mprint "desktop\mymacro.sas";
options mprint mfile;
```

وقتی برنامه اجرا می‌شود یک فایل `SAS` در دسکتاپ به نام `mymacro` ساخته می‌شود که تمام اجزای برنامه‌ی ماکرویی را به تفکیک ۶۲ فایل برای شما ذخیره کرده است.

تا وقتی از `SAS` خارج نشده‌اید، هر چقدر برنامه ماکرویی اجرا کنید تمام مراحل برنامه در این فایل ذخیره می‌شود. مگر این که دستور زیر را اجرا کنید:

```
options nomprint;
```

شاید سوال این باشد که دیدن این فایل به چه دردی می‌خورد؟

باید گفت گاهی برای رفع اشکال‌های برنامه، دیدن برنامه تولیدشده توسط ماکرو مفید است و در کل به نظر خودم دیدن برنامه‌ای که نوشتن آن زمان زیادی می‌گرفت اما حالا با نوشتن آن در ماکرو سریع‌تر است به تنهایی هم می‌تواند لذت‌بخش باشد 😊

ادامه‌ی مثال (روی هم ریختن مجموعه‌ی داده‌ها)

همان ۶۲ فایلی که ساختیم را در نظر بگیرید می‌خواهیم این ۶۲ فایل را روی هم ریخته و در یک مجموعه داده به نام `ALL` ذخیره کنیم. لذا می‌نویسیم:

```
%MACRO ALL;
DATA ALL;
  set
    %DO i=0 %TO 30;
```

```

        %IF &i<10 %THEN %LET OST=0&i;
%ELSE %LET OST=&i;
        %DO j=1 %TO 2;
        data&ost&j
        %END;
%END;
;
RUN;
%MEND;

%ALL

```

البته اگر داده‌های ما به شکل data00 تا data30 بودند و شناسه‌ی شهری/روستایی در نام فایل وجود نداشت راه حل غیرماکرویی راحت زیر بسیار مفید بود:

```

DATA all;
    SET data00-data30;
RUN;

```

در پناه خدای مهربان

## جلسه ششم

### ادامه‌ی حلقه‌های تکرار

در ادامه‌ی بحث حلقه‌های تکرار دو شیوه‌ی حلقه‌نویسی به صورت زیر معرفی می‌شوند:

#### ۱. %DO %WHILE

;(عبارت شرطی) %DO %WHILE

مجموعه‌ی دستورها

%END;

یعنی تا وقتی عبارت شرطی برقرار است، مجموعه‌ی دستورها اجرا می‌شود.

#### ۲. %DO %UNTIL

این شیوه‌ی حلقه‌نویسی بر خلاف شیوه‌ی بالا، تا وقتی که شرط برقرار نیست مجموعه‌ی دستورها را اجرا می‌کند و با برقرار شدن عبارت شرطی، حلقه خاتمه می‌یابد. شکل کلی آن به صورت زیر است:

;(عبارت شرطی) %DO %UNTIL

مجموعه‌ی دستورها

%END;

**مثال:** مثال گفته شده در جلسه‌ی چهارم را با استفاده از %DO %WHILE مجدداً بازنویسی می‌کنیم:

```
%MACRO export;
  %LET i=0;
  %DO %WHILE (&i<=30);
    %IF &i<10 %THEN %LET OST=0&i;
    %ELSE %LET OST=&i;

    DATA HEIS_&ost;
      SET HEIS;
      WHERE OSTAN="&ost";
    RUN;
    PROC EXPORT DATA= HEIS_&ost
      OUTFILE= "Desktop\OSTAN\OSTAN.xls"
      DBMS=EXCEL REPLACE;
      SHEET="OST_&ost";
    RUN;
    %LET i=%EVAL(&i+1);
  %END;
%MEND export;
```

برنامه بالا می‌گوید قبل از وارد شدن به حلقه، مقدار متغیر ماکرویی  $i$  را برابر ۰ قرار می‌دهیم و در انتهای حلقه نیز به مقدار متغیر یکی اضافه می‌کنیم.

معرفی تابع %EVAL:

را این تابع محاسبات منطقی و ریاضی در ماکرونویسی انجام می‌دهد. به عبارت دیگر اگر می‌نوشتیم

```
%LET i=&i+1;
```

و مقدار  $i$  برابر با ۲ باشد، بعد از اجرای این دستور، مقدار متغیر  $i$  برابر  $2+1$  خواهد شد. در صورتی که هدف ما این است که حاصل آن ۳ شود. لذا در ماکرونویسی هرگاه لازم شد محاسبه ریاضی انجام شود، حتماً باید از این تابع استفاده کنیم.

( دوستان عزیز این جزوه طبق تدریس آقای حسن رنجی به من (آسیه عباسی) برای استفاده در گروه تلگرامی SAS Users تهیه شده است. استفاده از مطالب این جزوه با ذکر منبع بلا مانع و باعث خوشحالی ماست. چون ماکرو خیلی خوب است ☺ )